

forholder sig med de tyve Lærlinge, som skulde være blevne mishandlede.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow). Det ærede Medlem benægtede, at Forholdene ude paa Landet ere daarligere end i Byerne. Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem, at den Opfattelse, han gjorde gældende vedrørende de københavnske Arbejderes Drukkenskab, er rigtig. Det ærede Medlem sagde, at naar han kom her til Byen, hændte det ikke alene om Morgen, men det hændte ogsaa om Middagen, og det hændte om Aftenen, at han traf berusede Arbejdere. Jeg færdes ogsaa en Del i Kjøbenhavn, og det er der ogsaa andre Medlemmer, der gøre, og vel findes der i denne By en stor Del Bundfald, vel findes der mange Mennesker, der ere i høj Grad forfaldne, men at man saadan hvert Øjeblik paa Gaden møder berusede Arbejdere, holder ikke Stik. Jeg er tværtimod overrasket ved den gode Orden, der findes paa Kjøbenhavns Gader, og det ringe Antal berusede Folk, man møder. Jeg indrømmer, at der er desværre Beruselse nok, men om det netop er Arbejderne, der beruse sig, i Modsætning til andre, og om det netop er berusede Arbejdere, man møder, bliver et andet Spørgsmaal. Det er muligt, at det ærede Medlem til Eksempel under Havnearbejderstrejken og Havnearbejderlockouten har mødt enkelte af de af Direktør Brandt indforskrevne russiske Arbejdere og har antaget dem for københavnske Arbejdere. Nej, Forholdet er ret beset det, at den almindelige Arbejderstand i Byerne i Løbet af de senere Aar er bleven mer og mer ærduelig, og Forholdet er det, at man paa de Steder, hvor der hverken har været nogen som helst social eller politisk Bevægelse, overhovedet ingen Bevægelse, der har taget Sigte paa at faa Tag i Folks gode Følelser og sunde Fornuft, der finder man den værste Drukkenskab.

Og den Landsdel, det ærede Medlem hører hjemme i, hører netop til de aller-værste. Det er blevet meddelt af Folk, som rejse derovre, at der ikke er noget Sted, hvor man afsætter forholdsviis saa meget Brændevin som til Lolland. Der er heller ikke nogen Landsdel, hvor der er saa mange Herregaarde som paa Lolland, ingen Landsdel, hvortil der indskrives saa mange Polakker som til Lolland, ingen Landsdel, hvorfra der saa hyppig fremkommer Klager over vilkaarlig Fremgangsmaade over for Polakker, som netop Lolland, intet Sted, hvor Politiet har mere

Ulejlighed med Polakimporten end ovre paa Lolland. Det er ikke alene socialdemokratiske Blade, der have beskæftiget sig med disse Forhold, det er Højreblade og Venstreblade, som ofte have meddelt gruopvækkende Skildringer af, hvorledes flygtede Polakker ere blevne behandlede enten af Politiet eller af Forvalterne paa Herregaardene. Det ærede Medlem for Nakskov er jo selv Herremand, Godsbesidder. Ganske vist, han dirigerer ikke selv den Gaard, han har. Han ejer, saa vidt mig bekendt, Rudbjerggaard paa Lolland-Falster, men har overdraget til en Forpagter at bestyre den. Maa jeg her sige, at Rudbjerggaard er netop en af de aller-værste Gaarde paa Lolland. Det er en af de Gaarde, hvorfra man hyppigst hører Klage. I Fjor løb 6 Landvæsenselever bort derfra. Der foreligger Attester fra forskellige af disse Landvæsenselever om, hvorledes de ere blevne behandlede, men jeg skal ikke oplæse disse Attester paa det nuværende Tidspunkt for ikke at medtage alt for megen Tid.

Lad mig til Belysning af Forholdene paa Lolland oplyse, at vort Partiorgan derovre, „Lolland-Falsters Socialdemokrat“, har en Konto, som opføres saaledes paa dens Regnskab: Bidrag til Polakker, som ere blevne jagede bort fra Gaardene eller ere komne bort derfra. Det vil sige, at „Lolland-Falsters Socialdemokrat“, der repræsenterer de lolland-falsterske Arbejdere, bidrager ikke ubetydeligt af sine smaa Midler til at hjælpe saadanne Folk, som ere komne til de lollandske Herregaarde og ere blevne kede af den Behandling, som de ere blevne Genstand for. Jeg skal yderligere oplyse, at der i de sidste Dage til Herredskontoret i Nakskov er indløbet en Skrivelse eller Erklæring fra „Lolland-Falsters Socialdemokrat“s Redaktør, i hvilken det hedder, at vedkommende under Eds Tilbud er villig til at bevidne, at Proprietær Fuglsang under en Samtale paa Kontoret har udtalt, at hans Erfaring sagde ham, at for at faa en ordentlig Karl ud af et Menneske, maatte man tærsk ham dygtig. Han havde ofte pryglet sine Folk, og det hjalp storartet. Han havde ikke haft Ubehageligheder af sin Handlemaade undtagen i eet Tilfælde . . .

Formanden: Jeg anser det ikke for rigtigt at drage private Udtalelser ind i Forhandlingerne her.

Sabroe: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Udtalelse. Mit Svar